

чакъ въ Дряново, дѣто като пристигнали поотпочинали си малко и пакъ ги покарали и се спрѣли чакъ въ Дебелецъ — единъ часъ далечъ отъ Търново, и е былъ вече 12 часъ по турски; слжцето е было вече засѣднало и поченало да се смржква. Като постояли и тамъ, покарали ги за въ Търново. Преди да тржгнатъ отъ Дебелецъ, Бинъ-башіята заповѣдалъ да се схбержтъ всичкитѣ на купъ ако и да были вжрзани по нѣколцина нарѣдъ, подкарали ги на пжтъ просто като свини. Въ Търново тѣ пристигнаха въ 1¹/₂ часъ вечерта (по турски, а 9¹/₂ европ.) запрѣли ги въ яхъра (конюшната). На 17 мая ги извадиха изъ яхъра и ги затвориха въ тжмницата въ най долния катъ (занданъ зовимъ). По него време докарваха тукъ въ Търново всичкитѣ лица, които или бѣха дѣйствително зели участіе въ вжзстаніето, или пжкъ по едно подозрѣніе само ги улавяха, докарваха тукъ и ги запираха въ тжмницитѣ; имаше до 400 и по-вече такива злочести Бжлгари докарани отъ разни мѣста: Севлиево, Ловечъ, Габрово, Дряново, Трявна, Ряховица, Златарица и пр.—

За да се изслѣдова разглѣда и обсжди: ако всичкитѣ тие Бжлгари сж виновни или не? и—ако се укажатъ виновни, какво наказаніе тѣ заслужаватъ? — Централното Правителство испрати тукъ една Коммисіѣ подъ предсѣдателството на Али-Шефикъ-Бей. Тая Коммисія въ Търново рязглѣда всичкитѣ обвинителни Актове срещу тие затворници; схвременно призоваваше и тѣхъ самитѣ за да ги устно испитва. Въ слѣдствие на тие разновидности испити, Коммисіята рѣши и осжди: 1) едни да се накажатъ съ смъртно наказаніе; 2) други да се испратятъ на заточеніе; и—3) други да се затворятъ въ тукашнитѣ тжмници, и — да стоятъ тамъ по 2—3 години. Съобразно съ това рѣшеніе на Коммисіята, осждени бѣха на смъртъ слѣдующитѣ злочести наши Единородци: Священникъ Попъ Иванчу, Цанку Дюсъ-Табановъ, Якимъ Цанковъ, — всички отъ Габрово; Иванъ Пановъ отъ Търново, Даскалъ Киру отъ Бѣла Черкова, Георгій Македончето; Кжнчу Иовчевъ и Петку Станчевъ отъ колиби